

70. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 25000 kr., nema þyngri refsing liggji við eftir almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

71. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur niður hafnarreglugerð fyrir Akraneshöfn, nr. 207 7. nóvember 1947 og breytingar á þeirri reglugerð, nr. 64 6. apríl 1956 og 119 15. september 1958.

Samgöngumálaráðuneytið, 4. febrúar 1963.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir landshöfnina í Keflavík og Njarðvíkum.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Norður- og austurtakmörk hafnarinnar er bein lína til austurs frá Stakk út í beina línu til norðurs frá Ytri-Skoru, miðað við réttar áttir.

Tvær vörður skulu settar á hvorn þessara staða, og sýni þær takmörk hafnarinnar.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Stjórn hafnarinnar skipa 5 menn: þrír kosnir af sameinuðu Alþingi, einn kosinn af bæjarstjórn Keflavíkur og einn af hreppsnefnd Njarðvíkurhrepps. Hafnarstjórn skal kosin til fjögurra ára í senn. Ráðherra sá, sem fer með hafnarmál, skipar formann hafnarstjórnar úr hópi stjórnarmanna.

Hafnarstjórn hefur með höndum, undir yfirumsjón þess ráðuneytis, er fer með hafnarmál, og fyrir hönd rikissjóðs, framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur hafnarinnar, stýrir öllum framkvæmdum, sem þar að lúta og annast fjárhald og reikningsskil.

3. gr.

Hafnarstjóri skal ráðinn sem fastur starfsmaður hafnarinnar og skipaður í starfið af ráðherra þeim, sem fer með hafnarmál.

Hafnarstjóri skal hafa framkvæmdastjórn og daglegan rekstur hafnarinnar með höndum, undir umsjón hafnarstjórnar. Hann situr fundi hafnarstjórnar og hefur þar tillögurétt.

Hafnarstjóri ræður fasta starfsmenn í samráði við hafnarstjórn, svo marga sem þurfa þykir.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða fyrirmælum hans eða þess eða þeirra, sem hann setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin. Banna má ónauðsynlegan akstur hvers konar ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

6. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema undir kötlum skipsins og í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni.

Þá er og skipum bannað að blása í flautur eða lúðra á innri höfninni, nema umferðin gefi tilefni til þess.

7. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi, vírum, vöruleifum, umbúðum eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

Ekki má láta renna í höfnina oliur eða vatn mengað olíum.

Þegar olía er látin í skip eða tekin úr því, skal þess gætt, að ekki renni neitt í höfnina, á bryggjur eða á skipspilfar.

IV. KAFLI

Um hafnsögu, legu skipa á höfninni og afgreiðslu þeirra.

8. gr.

Skip telst í reglugerð þessari sérhvert fljótandi far.

9. gr.

Sérhvert skip, sem ætlar til hafnarinnar og nota vill hafnsögumann, skal gera boð um það til skrifstofu hafnarinnar. Er hafnsögumanni skylt að fara til móts við skipið allt að 1 sjómílu undan Vatnsnesi. Vísar þá hafnsögumaður skipinu leið til hafnar og má eigi yfirgefa það, án samþykkis skipstjóra, fyrir en skipið er lagzt við festar á höfninni. Heimilt er hafnsögumanni, meðan hann hefur ekki lokið starfi sínu, að banna hverjum þeim, sem ekki á lögmætt erindi, að koma á skipsfjöl. Meðan hafnsögumaður dvelur um borð, ber skipinu að sjá honum fyrir fæði.

10. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla, að sóttthætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

11. gr.

Þegar skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarskrifstofunnar, sem segir honum, hvar skipið megi liggja.

Ekkert íslenskt skip, sem er stærra en 100 brúttórúmllestir, og ekkert erlent skip má fara inn í innri höfnina eða út úr henni án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu.

Skip, sem koma inn í innri höfnina án leiðsögumanns, skulu binda landfestar þar, sem starfsmenn hafnarinnar hafa vísað til.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekkert er unnið við, mega aldrei liggja svo í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip, og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt. Liggja skip á innri höfninni án þess nokkuð sé unnið við það, getur hafnarstjóri krafizt þess, að það sé tekið burtu. Ef ekki er orðið við þessu, hefur hafnarstjóri heimild til þess að láta leggja skipinu við legufæri utan innri hafnar, eða taka það á land og ber skipseiganda að greiða allan kostnað þar að lútandi.

12. gr.

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan aftur án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið, ef hafnarstjóri skipar svo fyrir.

Færist hlutaðeigandi undan að færa skipið eða dragist flutningur þess yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefur til tekið og fyrirskipað, er hafnarstjóra heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

Brottfarartíma skips skal skipstjóri tilkynna skrifstofu hafnarinnar með að minnsta kosti þriggja klukkustunda fyrirvara.

13. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem fermd eru eða affermd við bryggju eða hafnarbakka, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, er utar liggja, yfir þilfar hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför skipa, er nær liggja.

14. gr.

Í sérhverju skipi (að þeim undanskildum, sem hafa leyfi hafnarstjóra til að liggja mannlau á höfninni), skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

15. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á innri höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða hafnarbakka, skal hafa uppi fyrirskipuð ljós og dagmerki.

16. gr.

Skip, sem koma inn í höfnina, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að liggja við bryggju eða hafnarbakka, skal hliðar-

bátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

17. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur, nema við festarhringana eða við festarstólpa, að tilvísun hafnarstjóra. Séu landfestar úr jární, skulu þær vera klæddar, þar sem þær hvíla á hafnarbakkanum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggju eða hafnarbakka og skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarstjóra þessa ekki nægilega gætt, getur hann krafizt, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, ef hafnarstjóri krefst þess.

18. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða hafnarbakka. Ekki mega skip hleypta vatni á bryggju eða hafnarbakka, hvorki við þvott á þilfari né heldur, er þau hleypta burt vatni eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með hlífum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist eigi á bryggjuna eða hafnarbakkann.

19. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því.

20. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur þar, sem það, að álití hafnarstjóra, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

21. gr.

Áður en kjölfesta er flutt í skip eða úr skipi, skal hafnarstjóra gert viðvart. Ákveður hann, hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru þess háttar, er skylt að hafa nægilega sterkar hlífar milli skipsins og hafnarbakkans, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Ekki má sálða kol á bryggju eða hafnarbakka. Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

22. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal farmeigandi eða skipseigandi, er þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hafa verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en farmeigandi eða skips-eigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

V. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

23. gr.

Skip, sem ætluð eru til geymslu, mega ekki liggja á innri höfninni. Á ytri höfninni má aðeins leggja þeim með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Leyfið skal bundið því skilyrði, að eigandi skipsins láti taka skipið upp, ef það sekkur, eða

sprengrja það sundur, svo að það skemmi ekki höfnina, enda sé hafnarstjóra heimilt að láta framkvæma þetta á kostnað eigandans, ef dráttur verður á því af hans hálfu. Hafnarstjóri ákveður legustað geymsluskipa, og hefur umsjón með, þegar skipum er lagt, og skulu legufæri ákveðin í samráði við hann.

Á skipum þessum séu að minnsta kosti tveir varðmenn, er hafnarstjóri tekur gilda og skal tendra ljós á skipunum, sýna dagmerki og gera hljóðbendingar eftir þeim reglum, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja við akkeri.

Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

24. gr.

Með leyfi hafnarstjóra má leggja skipum í lægi á ytri höfninni. Skipunum skal lagt undir umsjón hafnarstjóra. Ákveður hann legustaðinn, en legufæri skulu ákveðin í samráði við hann.

25. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi, skal ekki sjaldnar en tvisvar í mánuði farið út í það til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur sé í Keflavík, sem hafa skal umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um, að þeim sé fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

VI. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfimrar vöru.

26. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, benzín, acetón, terpentínu eða önnur slík efni, sprengiefni, svo sem púður, dynamit, geomet eða þess konar efni, mega ekki fara inn í innri höfnina, fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra, og hafnarstjóri hefur leyft affermingu, undir umsjá slökkviliðsstjóra.

27. gr.

Um útskipun á þeim efnum, sem um getur í 26. gr., gilda sömu varúðarreglur og um affermingu.

28. gr.

Áliti hafnarstjóri, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

29. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er í 26. gr., skulu á daginn hafa rautt flagg á framsiglutoppi, en á nóttum rautt ljósker.

VII. KAFLI

Um hafnargjöld Keflavík—Njarðvík.

30. gr.

Við útreikning hafnargjalda af skipum skal alltaf talið í heilum rúmlestum, en brotum sleppt.

1. Lestagjald.

31. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, er þau koma til hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

32. gr.

- a. Skip, sem heima eiga í Keflavík og Njarðvíkum og minni eru en 20 brúttórúmllestir, skulu greiða lestagjald tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí, kr. 2.50 fyrir hverja brúttórúmllest. Sama gjald greiða og geymsluskip, þótt stærri séu en 20 brúttórúmllestir.

Undanþágu frá þessu getur hafnarstjóri veitt smábátum.

- b. Öll skip önnur, sem til hafnarinnar koma, nema herskip varðskip, hjörgunarskip, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip þau, sem um getur í staflið c. þessarar greinar, skulu greiða 40 aura fyrir hverja brúttórúmllest.

Innlend fiskiskip skulu þó eigi greiða lestagjald þetta oftast en einu sinni í mánuði, en innlend skip, sem eingöngu sigla með ströndum landsins, eigi oftast en tvisvar í mánuði, þótt þau komi oftast til hafnar.

- c. Skip, sem leita hafnar vegna illviðris, sjóskaða eða skemmda á skipi, greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur.

Sama gildir um skip, sem leita hafnarinnar til að setja á land sjúka menn eða látna.

2. Vitagjald.

33. gr.

Öll þau skip, sem greiða eiga lestagjald, skulu samtímis greiða vitagjald, 7 aura fyrir hverja brúttórúmllest, þó aldrei lægra en kr. 20.00.

3. Bryggjugjöld.

34. gr.

Hvert skip, sem leggst við hafnarbakka eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af brúttórúmllest skipsins.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 20 aura af hverri rúmllest, þó aldrei minna en 20 krónur fyrir hvern sólarhring.

Skip minni en 30 brúttórúmllestir skulu greiða 10 krónur fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring.

Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

4. Fjörugjald.

35. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru til hreinsunar eða aðgerðar skal greiða 20 aura af hverri rúmllest af brúttóstærð skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring. Þó aldrei minna en 20 krónur um sólarhringinn.

5. Vatnsgjald.

36. gr.

Fyrir vatn handa skipum skal greiða gjald það, sem hafnarstjórn ákveður.

6. Hafnsögugjald.

37. gr.

Öll skip, sem stærri eru en 30 brúttórúmllestir, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, skyld að greiða hafnsögugjald í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma frá útlöndum til hafnarinnar.

Komi skip oftár á sama ári, skal það ekki greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann.

Herskip, varðskip, skemmtiferðaskip og þau fiskiskip, sem skrásett eru hér á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

38. gr.

Hvert það skip, sem notar hafnsögumann til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald.

Auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina, þar á meðal inn í og út úr höfninni.

39. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

- a. Fyrir leiðsögu til hafnarinnar 250 krónur fyrir hvert skip, auk 70 aura fyrir hverja brúttórúmllest allt að 600 rúmllestum og 20 aura fyrir hverja brúttórúmllest fram yfir 6000.
- b. Fyrir leiðsögu frá höfninni 200 krónur fyrir hvert skip, auk 35 aura fyrir hverja brúttórúmllest allt að 6000 rúmllestum og 10 aura fyrir hverja brúttórúmllest fram yfir 6000.
- c. Fyrir leiðsögu um höfnina, þar á meðal inn og út úr innri höfninni, greiðist 125 krónur, auk 20 aura fyrir hverja brúttórúmllest.
- d. Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar, eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald samkv. 38. gr., greiða 50 krónur í hafnsögusjóð.

7. Vörugjald.

40. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er upp eða út á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar getur.

41. gr.

Ef vörur, sem samkv. farmskrá skips eiga að fara til annarra hafna eru láttnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem láttnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

42. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip og fara eiga til annarra hafna innanlands, greiðist hálfvörugjald.

43. gr.

Þessar vörur eru undanþegnar vörugjaldi:

Kol, olía, vistur og aðrar nauðsynjar skipa til notkunar, sem fluttar eru úr landi, og enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi í íslensk fiskiskip til eigin afnota.

Bréfaþóstur og farangur ferðamanna.

44. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meiru, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá

skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst ber að greiða af.

45. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tekur til, og greiða gjald eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 2 krónur.

Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vörur, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

46. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 0.50 fyrir hver 100 kg:
Fiskur, afli skipa lagður á land.
2. flokkur. Gjald kr. 0.90 fyrir hver 100 kg:
Alls konar vörur úr ódýrum steintegundum, girðingarvír, ís, leir, kalk, kol, koks, salt, sement, vikur.
3. flokkur. Gjald kr. 1.55 fyrir hver 100 kg:
Alls konar oliur til eldsneytis og hreyfla, benzín.
4. flokkur. Gjald kr. 1.80 fyrir hver 100 kg:
Áburðaroliur, áburður, akkeri, asfalt, baðlyf, eldavélar, feiti, fiskur annar en niðursoðinn, fiskbein, fiskimjöl, fóðurvörur alls konar, garnir, gólfdukar og gólfplötur aðrar en úr steini, gærur, hráefni til efna-gerðar, svo sem sýrur, oliur, essensar, brennisteinn, kalíum, karbít og plast, hrogn, jarðávextir, járn og stál til smíða, bygginga og skipa, kaðlar, keðjur, kitti, kjöt annað en niðursoðið, kornvörur, leður, lofttegundir á stálflöskum, mör, málning, og efni til hennar, miðstöðvarofnar, nylonarn til veiðarfæra, pappír, pípur úr asbesti, alumíníum, kopar eða járn, pokar úr striga eða pappír, rúðugler, segldúkar, síld, síldarmjöl, síldarlýsi, smurningsolíur, strigi, tjara, tvistur, vír óeinangraður úr stáli, kopar eða alumíníum, þakpappi og gólfpappi, þakplötur úr asbesti, alumíníum, kopar eða járn, þvottaefni.
5. flokkur. Gjald kr. 2.25 fyrir hver 100 kg:
Ávextir, bækur, blöð, brauðvörur, kaffi, kakaó, leirvörur, lýsi, niðursuðuvörur, nýlenduvörur, smjör, smjörlíki, smjörlikisolíur og sápu-gerðarvörur, sundmagi, sykur te, ull.
6. flokkur. Gjald kr. 0.50 fyrir hver 10 kg:
Efni til rafmagnslagna, eldhúsáhöld, hjólbarðar, tengistykki til miðstöðvarlagna, vatnslagna og rafmagnslagna, varastykki í bifreiðar, mótora og þungavinnuvélar.
7. flokkur. Gjald kr. 0.80 fyrir hver 10 kg:
Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, gúmmívörur, glysvarningur, klukkur, leðurvörur, leikföng, mælingatæki, þrjónavörur, sauma- og þrjónavélar, skófatnaður, súkkulaði, skrifstofuvélar, sælgætisvörur, vefnaðarvörur.
8. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir hver 10 kg:
Heimilisvélar, mótora, landbúnaðurvélar, þungavinnuvélar.

9. flokkur. Gjald kr. 2.00 fyrir hver 10 kg:
Bifreiðar, hjólhestar, húsgögn, hljóðfæri, útvarpstæki.
10. flokkur. Gjald kr. 3.00 fyrir hver 10 kg:
Tóbak, tóbaksvörur, vín, vínandi.
11. flokkur. Gjald kr. 9.00 fyrir rúmmetra:
Timbur.
12. flokkur. a. Gjald kr. 12.00 fyrir hvern grip:
Hestar, nautgripir, svín.
b. Gjald kr. 3.00 fyrir hvern grip:
Sauðfé.
c. Gjald kr. 0.60 fyrir hvert stykki.
Tómar tunnur.
13. flokkur. Gjald kr. 5.00 fyrir hver 100 kg:
Allt annað.

8. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

47. gr.

Fyrir geymslu á vörum í húsum og á lóðum hafnarinnar um stundarsakir skal greiða gjald, sem hafnarstjóri ákveður.

48. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með samningi.

49. gr.

Fyrir notkun á áhöldum og tækjum hafnarinnar skal greiða það gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert skipti.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

50. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin í skrifstofu hafnarinnar.

51. gr.

Skipstjóri og eigandi skips ber ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skipstjóra skylt að afhenda hafnarstjóra þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins, ef hafnarstjóri krefst þess, og hefur hafnar-sjóður haldsrétt yfir skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau, áður en skip fer burt úr höfninni, og enginn skipstjóri getur vænt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá tollstjóra, nema hann sanni með vottorði frá hafnarstjóra, að hann hafi greitt öll gjöld sín til hafnarinnar.

52. gr.

Vörugjald og leigu fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar, samkvæmt 48. gr., greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, og sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afhenda vörurnar, unz gjaldið er greitt. Hafnar-sjóður hefur og haldsrétt í vörum, til tryggingar gjaldinu.

53. gr.

Leigu af lóðum og húsum hafnarinnar, samkv. 48. gr., svo og gjöld fyrir að nota áhöld og tæki hafnarinnar, samkv. 49. gr., greiðir sammingsaðili.

54. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangs-rétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 83. gr. b., tölulið 3, skiptalaganna. Auk þess eru skipagjöldin tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir sammings-veðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, vitagjald, bryggjugjald, vatnsgjald, hafnsögugjald, fjörugjald, gjald fyrir dráttarbáta og aðra aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu fyrir skipið.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

55. gr.

Þeir munir eða vörur, sem skipað er upp eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöð-um, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt sem hafnarstjóri krefst þess. Sé það eigi gert, lætur hafnarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

56. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en 1 mánuður sé liðinn frá því, er mats-gerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 3 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

57. gr.

Nú veldur skip skemmdum í höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar, og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni, áður en málið er útkljáð, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu, að dómi hafnarstjóra.

58. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynnt um allt það, sem bjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

59. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans, samkv.

14. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

60. gr.

Allir þeir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoð á einn eða annan hátt hjá höfninni, skuli snúa sér beint til skrifstofu hafnarinnar með beiðni þar að lútandi.

Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar.

61. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 25000.00. Sektirnar renna í hafnarsjóð Landshafnarinnar.

62. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með, samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948, og lögum um landshöfn í Keflavíkurkaupstað og Njarðvíkurhreppi, nr. 23 6. maí 1955, sbr. lög nr. 42 21. apríl 1962, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur niður hafnarreglugerð fyrir landshöfnina í Keflavík og Njarðvíkum, nr. 171 28. október 1949 og reglugerð um hafnargjöld landshafnarinnar í Keflavík og Njarðvíkum, nr. 172 28. október 1949, með breytingu, nr. 163 16. september 1958.

Samgöngumálaráðuneytið, 14. febrúar 1963.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING
um nýja lyfjaverðskrá II.

Frá og með 15. febrúar n. k. gengur í gildi ný lyfjaverðskrá II og fellur þá jafnframt úr gildi lyfsöluskrá II, útgefin 1. febrúar 1961, með áorðnum breytingum.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 8. febrúar 1963.

Bjarni Benediktsson.

Elias Eliasson.